

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi október hó 28. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette kísérlete miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi március hó 5. napján kihirdetett 6.B.338/2007/48. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 23.688.- /Huszonháromezer-hatszáznyolcvannyolc/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Tatabányán, 2007. november 28., 2008. január 25. és március 5. napján tartott tárgyalások alapján hozott, 2008. március 5. napján kihirdetett 6.B.338/2007/48. számú ítéletében a 2007. március 4-től 5-ig őrizetben, majd előzetes letartóztatásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében. Ezért, mint többszörös visszaesőt 6 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a vádlott kényszergyógyítását.

A vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe az ítélelhozatal napjáig beszámította.

A nyomozás során lefoglalt piros fanyelű kés elkobzását elrendelte, a fekete színű, sérült póló lefoglalását megszüntette és elrendelte a megsemmisítését.

Kötelezte a vádlottat az első fokú eljárásban felmerült 106.198 Ft bűnügyi költség megfizetésére, a fennmaradó 24.863.-Ft bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosításáért, vádlott és védője elsődlegesen téves minősítés miatt, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A vádlott fellebbezéséhez kapcsolódóan több beadványt terjesztett elő, ebben hivatkozott az első fokú eljárásban lefolytatott bizonyítás törvénytelenységére, a megyei bíróság elfogultságára, kezdeményezte a másodfokon eljáró bírói tanács elnökének kizárását az ügy elbírálásából, részletesen kifejtette a fellebbviteli főügyészség indítványával és az orvosszakértői vélemény megalapozottságával kapcsolatos álláspontját.

Sérelmezte, hogy a fellebbviteli főügyészség a fellebbezését alaptalannak tartotta, holott a tényállás a fellebbviteli főügyészség szerint is megalapozatlan és hiányos. A sértett sérelmére elkövetett, korábbi elítélése az eljáró hatóságok téves döntése, élettársa zaklatása kapcsolatukra figyelemmel nem történhetett meg. Hivatkozott a szakvélemény iratellenességére, amely a sértett légmellének kialakulását bántalmazásával összefüggésben állapította meg. Minderre tekintettel az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Ezen kívül kérte az élet elleni bűncselekmény alól felmentését az ítélet megalapozatlanságára és arra figyelemmel, hogy a sértett által elismert baleset során legfeljebb könnyű testi sértést okozott.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.220/2007/9-I. számú átiratában a súlyosítás végett bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. A minősítés változtatás és a büntetés enyhítése végett bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítve, a büntető eljárási szabályok betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeként a tényállást hiányosan állapította meg. Ennek kiküszöbölésére részbizonyítás elrendelését, **1.sz.** igazságügyi orvosszakértő szakvéleményének kiegészítését indítványozta arra, hogy a 2007. március 4-én készült röntgenfelvétel igazolta-e légmell kialakulását, a szakvéleményben szúrt-metszettnek, az orvosi dokumentációban szúrtnak leírt sérülések miatti ellentmondás feloldását, az erőbehatás mértékének meghatározását, a légmell kialakulás okának pontosítását.

A bűnösségi körülmények korrekciójával a különös visszaesés mellőzését, mert a vádlott korábbi elítélései a különös visszaesés megállapítását nem támasztják alá. A vádlott társadalomra veszélyességének súlyozott értékelésével a kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamának felemelését.

Az ítélet tárgyalásán - az elrendelt részbizonyítás lefolytatását követően - a vádlott és védője a légmell spontán kialakulása lehetőségének vizsgálatára újabb orvosszakértő kirendelését, a fellebbviteli főügyészség képviselője ennek elutasítását indítványozta.

A vádhatóság képviselője annak az álláspontjának adott hangot, hogy az ítélet megalapozatlansága, a kiegészített orvosszakértői véleményben adott válaszok tényállásban történő kiegészítésével megszüntethető. Az átiratban írtakkal egyezően indítványozta a különös visszaesés mellőzését a súlyosító körülmények köréből, valamint a fő- és mellékbüntetés súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását.

A védő az első fokú bíróság előtt elhangzott perbeszédével egyezően indokolta a minősítés megváltoztatására irányuló fellebbezését. E körben arra utalt, hogy az elkövetési eszköz kisméretű bicska volt, a sötétben nem irányított szúrást adott le a vádlott. Az eszközből és az elkövetési módból nem következik az élet elleni támadás szándéka. A büntetés enyhítését megalapozza - az enyhébb minősítésen kívül -, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, a sértett sértegetése miatt volt a vádlott felindult, elismerte, hogy a sértettnek sérüléseket okozott, az elkövetés eszköze nem volt veszélyes, a bűncselekmény elszaporodottságára pedig adat nincs.

A vádlott fellebbezési tárgyaláson elhangzott nyilatkozatában továbbra is a bizonyítékok értékelését támadta. Érvelése szerint a kiegészítéssel együtt sem alkalmas az orvosszakértő véleménye annak megállapítására, hogy a sértettnek volt-e mellüregi sérülése, a légmell spontán módon is kialakulhatott.

Saját verzióját adta elő a történetekre, a sértettet azért bántalmazta, mert személyiségzavara miatt impulzusait nem tudta szabályozni, ösztönösen cselekedett. A sértett sérülései felszínesek voltak, légmellének kialakulásával nincsenek okozati összefüggésben, elhelyezkedésük arra utal, hogy a tettét nem célirányosan hajtotta végre. A sértett fia próbálta elvenni a kést, a sértett is mozgott, eközben keletkezhetek a sérülései, balesetre hivatkozva kérte a felmentését, vagylagosan gondatlanságból elkövetett, testi épség elleni bűncselekményért látta a bűnösségét megállapíthatónak. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

Az ítélet hatályon kívül helyezésére, minősítés változtatásra, valamint a felmentésre és enyhítésre, valamint a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla az ellentétes irányú fellebbezések alapján, az első fokú ítéletet a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése szerint.

Ennek során elsődlegesen azt állapította meg, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság törvényes eljárása során, kifogástalanul, a perrendi szabályok betartásával, részletes bizonyítást folytatott le, az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte és értékelte. Maradéktalanul és teljes körűen biztosította a vádlott és védője büntetőeljárási jogait, ügyfelderítési kötelezettségének részlehajlástól mentesen tett

eleget. Az eljárás teljes tartama alatt vádlott és védője a vádlott védelmére szolgáló tényeket szóban és írásban előadhatták, a védekezéshez szükséges kérdezési, észrevételezési, indítvány tételi, fellebbezési jogaikkal korlátozás nélkül élhettek. Az ügyel kapcsolatban elfoglalt vádlotti álláspont, ami koholt és hamis bizonyítékokon alapuló büntetőeljárást vélelmezett és aggályosnak, elfogultnak tartotta a megyei bíróság eljárását, minden alapot nélkülöz. A bizonyítási eszközök beszerzése törvényesen történt, az első fokú eljárásban lefolytatott bizonyítás tartalmilag és formailag szabályos volt.

Az ítélet tábla az ítélet megalapozottsága érdekében a fellebbezési főügyészség által indítványozott, orvosszakértőhöz intézendő kérdések és a vádlottnak a szakértői vélemény megállapításait támadó védekezésének ellenőrzésére, szükségesnek tartotta az ügybe bevont igazságügyi orvosszakértő véleményének kiegészítését. A Be. 353.§ /1/ bekezdése alapján elrendelt részbizonyítás keretében az ítélet tábla felkérte **1.sz.** igazságügyi orvosszakértőt, hogy korábbi véleményét pontosítva nyilatkozzon, miszerint a 2007. március 4-én készített röntgenfelvétel igazolta-e a légmell kialakulását, ha ez nem állt fenn akkor mi volt az oka a légmell későbbi kialakulásának, a sértett sérüléseit milyen erőbehatás okozta, a mellkasi sérülések szúrt-metszett megnevezése miért tért el az orvosi dokumentációban szúrtnak leírt sérülésektől.

A szakértő kiegészítő véleményében az eljárás korábbi szakában előterjesztett és az első fokú tárgyaláson szóban elhangzott véleményét fenntartotta, egyedül a mellkasi sérülések megnevezésében a szakvélemény és a sebészi dokumentáció közötti ellentmondás okának megválaszolását tartotta új kérdésként tisztázandónak. Azt, hogy az elsődleges vizsgálatot végző orvos a látóelemben köznyelvi kifejezéssel, szúrt sérülésként tüntette fel a sértett mellkasi sérüléseit, csak látszólag tartotta a szakértő ellentmondásosnak, mert az igazságügyi orvostan szóhasználata szúrt sérülésnek kizárólag csak a hegyel rendelkező tárgy okozott sérüléseket nevezi. A hegyel és éllel bíró eszközzel nyílrányban a szövetek közé hatoló sérülés mindig kombinált sérülés, úgynevezett szúrt-metszett. Jelen ügyben az elkövetés eszközeként használt kés a sértett mellkasán ilyen kombinált sérüléseket okozott.

Az erőbehatás mértékére fenntartotta a szakértő azt a korábbi véleményét, hogy a felületes, metszett sérülések kis erejű ékhatás, míg a mellkast megnyitó, szúrt-metszett sérülések a testfelszínen érvényesült kis-közepes erőbehatásra alakulhattak ki.

A fellebbezési tárgyaláson a kiegészített szakvélemény és a megyei bíróság 6.B.338/2007/33. számú, a szakértő meghallgatását tartalmazó jegyzőkönyve ismertetése után a vádlott és védője a véleményt adó szakértő álláspontjától eltérő, esetlegesen más ok miatt kialakuló légmell lehetőségére további bizonyítás elrendelését új szakértő bevonásával indítványozták. Az ítélet tábla a Be.353.§ /4/ bekezdése szerint a bizonyítás felvételét mellőzte, mert a tényállás kismértékű

hiányosságát a kiegészített szakvélemény alapján korrigálni lehetett, egyéb bizonyítékokkal összevetve, a tényállást teljes mértékben megalapozottá tette. Az első fokú bíróságon az orvosszakértő a véleményével kapcsolatos kérdésfelvetésekre minden irányból válaszolt, a vádlott által feltett összes kérdés, köztük a légmell spontán kialakulásának lehetősége is tisztázásra került. A március negyediki légmell meglétét a vizsgálati leletek, a sértett fizikális vizsgálata, sebészi kezelése, gyógyulása és a későbbi, március ötödikei röntgendiagnosztika igazolták. A sértettet azért tartották kórházban, mert életveszély kialakulásától tartottak az orvosai. Ahogyan a szakértő az első fokú tárgyaláson korábban is elmondta, a légmell kialakulását nem csak röntgennel, hanem fizikális vizsgálattal is lehet igazolni, a március negyediki láttelemben a légmell diagnózis szerepelt, az ekkor készített röntgennek más vizsgálati célja volt. A mellkas nyílt sérülésére vezethető vissza a kétoldali mellkasi légmell, a sértett sebészi, traumás ellátása ennek felelt meg, a panaszok elmúlása a sebészeti ellátás eredménye, nem pedig egy nem létező belgyógyászati betegségé, amire a sértettnak kezelést nem alkalmaztak. A szakértő leigazolta, hogy a sértett mellkasán két oldalon történt a mellkas megnyitása, a kétoldali légmell ezért alakult ki a sérülés elszenvedésétől kezdődően és nem más hatásra, a későbbiek során. Spontán módon a légmell csak idős, elesett embereknél, természetes betegség folyamányaként jöhet létre, a fiatal és egészséges sértettnél ilyen kórismérvet nem állapítottak meg.

A mellkasi sérülések és a közvetetten életveszélyes állapottal járó légmell közötti okozati összefüggés megállapítására a bizonyítékok tükrében megalapozottan került sor, a szakértői véleményben foglaltak a megyei bíróság értékelő tevékenységénél is adalékul szolgáltak, az egyéb bizonyítékokkal történt összevetésük az első fokú bíróság lényeges ténymegállapításait alátámasztják. További bizonyítás lefolytatására, mindezek miatt nem volt szükség, a másodfokú tárgyaláson új szakértő kirendelésére irányuló védelmi indítványt az ítéletábla elutasította.

A megyei bíróság részletesen, egyenként és összességükben is vizsgálta a közvetlen bizonyítékokat, bevonta ebbe az értékelésbe a szakértői vélemények megállapításait. Az ügyben rendelkezésre állt a sértett vallomása, aki elmondta, hogy az utolsó szúrás után, félálomból felriadva érzett ütést a mellkasán, a sötétben semmit sem látott, a villany felgyújtását követően észlelte, hogy vérzik, ekkor tudatosította magában, hogy a vádlott megszúrta. A sértettel egyezően két gyermeke is elmondta, hogy pillanatok alatt játszódtak le az események, a sértett sikítására ébredtek, a kisebbik gyermek a sötétben megfogta a vádlott kést tartó kezét, aki kirántotta kezét a szorításából, a konyhából a sikoltozásra beszaladó nagyobbik fiú csavarta ki a kést a vádlott kezéből. Ezek a vallomások lényegüket tekintve mindvégig következetesek voltak, a tanúk állításait a helyszíni szemle és a lefoglalási jegyzőkönyv, okirati bizonyítékok adatai alátámasztották.

Az első fokú bíróság a bűncselekményt megelőző, sértett és vádlott kapcsolatára vonatkozó tények megállapításánál elfogadta a vádlott vallomásának a sértett

vallomásaival egyező részét, hogy a sértett sajnálatból, átmenetileg fogadta be, ezt alátámasztotta a sértett két fiának vallomása is, továbbá a vádlott édesanyjának előzményi adatokra vonatkozó vallomása. Ez utóbbi megerősítette, hogy a vádlottnak nem volt hová mennie, miután a sértett elküldte. A vádlott bűnösségének bizonyítására rendelkezésre álltak tárgyi bizonyítékok is, mint az elkövetéshez használt és lefoglalt kés, valamint a vérrel szennyezett, szabdalt póló, amelyet a sértett a vádbeli alkalommal viselt. A bíróság mindezeket értékelve, kétségbevonhatatlan bizonyítékok alapján, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy sértettet elalvását követően a vádlott ittas állapotban, megöléssel történt ismételt fenyegetését beváltva, párnája alá rejtett, nyitott bicskával bántalmazta, ennek során összesen nyolc, a sértett bal arcfelén felületes metszett, testének bal kulcscsont alatti területén kettő szúrt-metszett, a bal alkarja háti és tenyéri felszínén egy-egy szúrt-metszett, a szegycsont felső harmadán szúrt-metszett, a jobb mellkasfélen szúrt-metszett sérüléseket okozott. A mellkasi, testüreget megnyitó sérülések miatt kétoldali légmell alakult ki, amely közvetett életveszélyes állapotot idézett elő. A szakszerű kórházi kezelés miatt nem indultak be azok a kórfolyamatok, amelyek a sértett halálához vezettek volna.

A sérülésekkel összefüggő erőbehatásra vonatkozó megállapítások az ítélet indokolásának 13. oldalán szerepelnek, ezeket a tényeket az első fokú bíróságnak azonban a tényállásban kellett volna rögzíteni. A felülvizsgálat során az ítélőtábla **1.sz.** igazságügyi orvosszakértő első fokú eljárásban rendelkezésre álló és a másodfokú eljárásban kiegészített véleménye alapján,- amellyel a szakértő korábbi megállapításait megerősítette - az első fokú ítélet tényállását az ötödik oldalának hatodik bekezdésétől kezdődően az erőbehatás mértékére vonatkozó adatokkal annyiban egészítette ki, hogy a mellkast megnyitó, szúrt-metszett jellegű sérülések a sértett testfelszínén kis-közepes erőbehatásra alakultak ki. A felületes, metszett jellegű sérüléseket kis erejű erőbehatás hozta létre.

A 7,5 cm-es pengehosszúságú késsel, kis-közepes erőbehatás következtében a sértett mellkasát megnyitó sérülés miatt légmellel járó állapotnál, fennállt annak reális lehetősége, hogy a sértettnél a ténylegesnél súlyosabb, a tüdő összeesése esetén, akár közvetlen életveszéllyel járó állapot alakuljon ki.

A sértett sérüléseit okozó erőbehatásra vonatkozó fenti kiegészítéssel az első fokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlansági hibáktól mentes, a Be. 352. § /2/ bekezdése szerint az ítélőtábla határozatát a másodfokú felülbírálat során erre alapította.

Mindezekből következően az ítélőtábla olyan megalapozatlanságot nem állapított meg, amely miatt az első fokú ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni, erre és a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése a vonatkozó indokolással együtt megfelel az anyagi jog szabályainak.

A vádlottnak és védőjének az élet elleni cselekmény eltérő, enyhébb minősítésére irányuló fellebbezése kapcsán nem értett egyet az ítéletábra azzal az érveléssel, hogy a vádlott halálos eredmény létrehozására irányuló szándékos magatartást nem tanúsított, cselekménye legfeljebb a testi épség gondatlan sérelme megállapítására alkalmas.

A Legfelsőbb Bíróságnak az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. számú Irányelvében lefektetett szempontok szerint vizsgálta a megyei bíróság a vádlott aktuális szándékát az alanyi, mind pedig a tárgyi oldalon fennálló körülmények elemzésével.

A tényállásban az igazságügyi-elmeorvosszakértői vélemény alapján rögzítette, hogy a vádlott elmeállapota, személyiségzavara nem volt kóros, a vádlott alkoholfüggő és a tettét szokványos ittas állapotban követte el. Az előzmények szerint a vádbeli napon azért veszekedtek a sértettel, mert el kellett hagynia a sértett lakását, nem volt hová mennie, emiatt érzett haragot, ittassága és személyiségzavara az új helyzet feldolgozását gátolta, ellenséges indulatát fokozta. Tudatos cselekvőségét igazolja, hogy a támadás alkalmas pillanatát kivárta, a párna alá rejtett késsel akkor szúrt, amikor feltételezése szerint a velük egy szobában alvó gyermek és a sértett, a konyhában alvó nagyobbik fiú elaludtak. A vádbeli napon a sértettet ismételt megöléssel fenyegette, a cselekmény elkövetése után is ugyanezt hangoztatta az intézkedő rendőrök előtt. Az emberi élet kioltására alkalmas késsel a köztudomásúan életfontosságú szervek irányába, sértett felső testére és fejére egymás után leadott kis erejű és kis-közepes erejű szúrásokat az őt sikeresen lefegyverző családtagok közbelépése miatt hagyta abba. Mindezekből a körülményekből okszerűen vonta le a megyei bíróság azt a következtetést, hogy a vádlott egyenes szándékkal támadt a sértetre, egyúttal ki is zárják a véletlen sérülésekre, tudatzavart állapotra, hirtelen indulatra alapított vádlotti védekezést.

A büntetés kiszabási rendelkezések körében a vádlott terhére értékelt különös visszaesést a bűnösségi körülmények köréből az ítéletábra mellőzte, mert a megállapítására irányadó, Btk. 137.§ -ának 15. pontjában és a Btk. 166.§-ának /5/ bekezdésében foglalt értelmező rendelkezések szerint, a visszaeső vádlott egyben nem különös visszaeső. Korábbi elítélése többszörös visszaesőként nem az emberölés alapesete és az értelmező rendelkezésben felsorolt hasonló bűncselekmények miatt történt, ezért a jelen ügyben elbírált emberölés büntette nem esik a különös visszaesői minősítés alá.

Az elkövetés eszközeként használt kés önmagában nem tekinthető különösen veszélyesnek, mert vele szemben a védekezés nem volt kizárt vagy korlátozott, ezért a súlyosító körülmények értékelésénél figyelmen kívül kellett hagyni. Az élet elleni bűncselekmények elszaporodottsága a helyi adatok alapján megállapítható, súlyosító körülményként kisebb nyomatékkal értékelhető a vádlott terhére. Az egyéb, vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket a megyei bíróság hiánytalanul feltárta és súlyuk szerint vette figyelembe a büntetés kiszabásánál.

A törvényi büntetési tételkeretből kiindulva, az első fokú bíróság beépítette a kiszabott büntetésbe a bűncselekmény kiemelt tárgyi súlyát, az értékelt bűnösségi körülményeket, a vádlott társadalomra veszélyességét. Az alkalmazott fő és mellékbüntetés az egyéni és általános megelőzés biztosításához szükséges mértékű, nem eltúlzott joghátrány, ezért a büntetés enyhítésére előterjesztett fellebbezéseknek az ítélet tábla nem adott helyt. Egyúttal a törvényes fő- és mellékbüntetés tartamának felemelését sem tartotta indokoltnak, mert a büntetési célok érvényesítését a fő és mellékbüntetés, a kényszergyógyítás elrendelésével együtt biztosítja, a vádlott korábbi elítéléseiből adódóan személyének társadalomra veszélyessége a büntetés tartamában értékelésre került, további értékelhető súlyosító körülmény hiányában a büntetés megváltoztatásának a Be. 371.§ /2/ rendelkezését alapul véve, nincs törvényes indoka.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az ítélet tábla a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján az első fokú ítéletet helybenhagyta. A Btk.99.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett az előzetes letartóztatás továbbfolyó beszámításról, illetve a Btk.381.§ (1) bekezdésének megfelelően a másodfokú eljárásban a védő díjával és útiköltségével, valamint a szakértő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költségről.

Győr, 2008. évi október hó 28. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.338/2007/48. számú ítélete 2008. október hó 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. évi október hó 28. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: